

(de Count Basie Band -

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 135. Ik ga nog even verder met ~~de~~ radio-uitzending vanuit het Southland Café in Boston, waarvan het begin in deel 134 was te horen. Het eerste stuk ^{nu} is een soort featur voor de President van de tenorsaxofonisten, Prez, Lester Young, en heet dan ook "Take it Prez". Dat wordt als aankondiging van de omroep per een lachertje, want hij legt uit dat Count Basie de president is van de muzikale organisatie waar wij naar luisteren, en dat het stuk daarom zo heet.

plaat 1
8:09

Count Basie a/h Orchestra: Take it Prez (C.Basie)

A/5 - 3:40 - Musidisc 30 JA 5157

Idem: Baby don't you tell on me (D.R.)

A/6 - 3:54 - idem

"Baby don't you tell on me" en daarvoor "Take it Prez". Soli in het eerste stuk door Lester Young op tenorsaxofoon, in het tweede was Buck Clayton de trompettist, Jimmy Rushing zong met op de achtergrond eerst trombonist Dickie Wells ^{alleen} ^{met} daarna tenorsaxofonist Buddy Tate. De Count Basie Band ~~in~~ het Southland Café, Boston, op 20 februari 1940 in deze bezetting. Ed Lewis, Buck Clayton, Harry 'Sweets' Edison en Al Kilian-trompetten. Dickie Wells, Vic Dickenson en Dan Minor-trombones. Earl Warren en Jack Washington-alt-saxofoons, Washington ook bariton. Lester Young en Buddy Tate-tenorsaxofoons. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Walter Page-bas, Jo Jones-drums. De nu volgende twee Basie-opnamen met het orkest in dezelfde bezetting, komen uit de Columbia-studio in New York City. Beide laten Lester Young in schitterende vorm horen. Het eerste is een eigen stuk van Prez, Buddy Tate is de eerste tenorsolist, volgt trompettist Buck Clayton, dan Lester Young. Let u vooral op het slot met ~~het~~ elegante figuurtje dat alleen door Prez geblazen wordt, heel zachtje "Tickle toe".

plaat 2

Count Basie a/h Orchestra: Tickle toe (Lester Young)

7/laatste - 2:38 - CBS 53791

"Kriebelsteentje", "Tickle toe", 19 maart 1940. Nu een stuk van Sweet Edison met achtereenvolgens Basie aan de piano, Earl Warren-alt- en Buddy Tate-tenorsaxofoon. Volgt Dickie Wells op trombone, waarna Lester Young uitpakt. "Let me see".

idem

Count Basie a/h Orchestra: Let me see (Harry Edison, Count Basie)

8/voorlaatst - 2:43 - idem

"Let me see", take 1, de Count Basie Band in New York City voor Columbia, 20 maart 1940. In de vorige aflevering hoorden wij al ziek van het Benny Goodman Sextet gespeeld in de Cocoonut Grove Hotel Ambassador in Los Angeles, nu van 12 april '40 en uitgezond door Mutual Radio Network: "The sheik of Araby".

plaat 3

Benny Goodman Sextet: The sheik of Araby (Smith, Wheeler, Snyder A/5 - 3:47 - Jazz Archives JA 23

Benny Goodman-klarinet, Lionel Hampton-vibrafoon, Johnny Guarnieri piano, Charlie Christian-electrische gitaar, Artie Bernstein-bas, Nick Fatool-drums. "The sheik of Araby", het Benny Goodman Sextet LA, radio-uitzending op 12 april 1940. Vier dagen later werd voor Columbia opgenomen, twee stukken, en het eerste was "I surrender

plaat 4

Benny Goodman Sextet: I surrender dear (Clifford, Barris) A/voorlaatst - 2:56 - CBS 62581

"I surrender dear". Het tweede stuk heeft drie titels, waarbij "Grand slam".

idem

Benny Goodman Sextet: Boy Meets Goy, or: Boy Meets Girl, or: B/1 - 2:50 - idem Grand Slam (Benny Goodman)

Het Benny Goodman Sextet op 16 april 1940 voor Columbia in Los Angeles met een stuk van Goodman getiteld "Boy meets goy", danwel "Boy meets girl", danwel "Grand slam". Voor Victor was Lionel Hampton nog steeds bezig met speciaal voor de plaat samengestelde formatie 10 mei, in Hollywood, kwam hij met een bestaand trio dat voor die tijd in een ongebruikelijke bezetting speelde: piano, elektrische gitaar en bas.

Charlie Christian begon snel school te maken, niet alleen omdat hij de eerste grote stilist op de elektronische sterkte gitaar was, maar gewoon ook door het feit dat hij bij Benny Goodman speelde, en Goodman was de populairste orkestleider.

Die door Christian beïnvloedde gitarist was Oscar Moore, de bassist Wesley Prince, de pianist/vocalist en leider van het trio: Nat "King" Cole. Voor de Hampton-opnamen werd er een drummer aan toegevoegd, Al Spieldock. Het eerste stuk van de session was "House of Morgan", de volgende keer hoort u het compleet, nu voor zover als mogelijk aan het slot van de NDS Jazzgeschiedenis deel 135, MdR.

plaat 5

Lionel Hampton a/t Nat King Cole Trio: House of Morgan (L.Hampton) 5 B/5 - 3:09 - RCA PM 42417 D

0 0 0 0 0